

Autopilotti

Autonomista etenemistä

Hyvä autopilotti helpottaa veneilyä. Koska erilaisia laitteita on runsaasti, niiden edut ja haitat voivat olla vaikeita hahmottaa. Seuraavassa asetetaan muutamia reittipisteitä ja ohjataan kohti oikeaa autopilottia.

Teksti PHILIP PEREIRA DOS REIS ja FREDRIK ERIKSSON
Kuvat PHILIP PEREIRA DOS REIS

Autopilottit ovat kehittyneet valtavasti viime vuosikymmenten aikana. Vielä 1970-luvulla vene-suunnittelijat tuskin vaivasivat päätään itseohjautuvuudella, mutta tänä päivänä autopilotit ovat suuremmissa veneissä jopa itsestäänselvyyksiä.

Hyvän autopilotin ansiosta perhepurjehduksesta tulee helpompaa ja harmonisempaa, ja yhden tai kahden hengen purjehduksesta tehokkaampaa ja turvallisempaa. Erilaisten sähköllä toimivien autopilottien lisäksi itseohjausjärjestelmien markkinoilla on myös tuulta hyödyntäviä tuuliperäsimiä.

Ikivanha keksintö

Veneen itseohjaus on ikivanha keksintö. Alkuperäiset ”auto-

pilotit” olivat yksinkertaisesti köydellä sidottuja peräsimiä. Laitureilla saattaa kuulla tarinoita siitä, kuinka jotkut veneet ovat niin hyvin tasapainossa, että ruorin sitominen toimii mainiosti pidemmällä legeillä. Ehkä niin, mutta rehellisyyden nimissä on todettava, että peräsimen sitominen toimii vain tietyissä tuulissa ja muutenkin suotuisissa olosuhteissa.

Peräsimen sitominen voi antaa lisäaikaa esimerkiksi purjeiden säätämiseen tai kannella tehtävään pieneen korjaukseen, mutta sitä tuskin vielä voidaan kutsua automaattiseksi ohjaukseksi. Siksi onkin syytä lähestyä itseohjautuvuuden konseptia tarkastelemalla nykyaikaisempia keksintöjä. Aloitetaan tarkastelemalla laitteita, jotka hyödyntävät tuulen voimaa itseohjautuvuuden saavuttamiseksi. >>

Veneen itseohjautuvuuden ajatus juontaa juurensa tuhansien vuosien taakse. Ajan myötä idea on kehittynyt, ja nykyään tarjolla on laaja valikoima mekaanisia ja elektronisia autopilotteja.